

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň Olgy Stránské a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci žalobců: **1) PhDr. M. J., 2) Ing. J. J.,** , oba zastoupení JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5, proti žalovanému: **Městský úřad Říčany**, se sídlem Masarykovo náměstí 53, 251 01 Říčany, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobcům se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč k rukám jejího právního zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5, který jí bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhají ochrany proti nečinnosti žalovaného, který dosud nerozhodl o jejich žádosti podané dne 19. 10. 2009 o vydání rozhodnutí o umístění stavby a vydání stavebního povolení zahradních úprav na pozemku p. č. 93 v katastrálním území Louňovice, jehož jsou spoluvlastníky. Žalovaný po mnoha nedůvodných průtahích řízení rozhodnutím ze dne 1. 11. 2010 přerušil. Toto rozhodnutí k odvolání žalobců zrušil rozhodnutím ze dne 22. 4. 2011 Krajský úřad Středočeského kraje. Nečinnost žalovaného trvala i nadále, ovšem k podnětu, aby nadřízený správní orgán učinil opatření proti nečinnosti, vydal dne 22. 6. 2011 Krajský úřad Středočeského kraje sdělení, že nečiní žádná další opatření. V příloze v žalobě žalovaný popsal podrobněji průběh správního řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Vymezil se zejména proti průběhu správního řízení, jak jej popsali žalobci. Žalovaný nejprve uvedl, že žádost o stavební povolení byla podána až 27. 7. 2010. Žalovaný dále trval na tom, že veškerá ústní jednání (v některých případech spojená s ohledáním na místě) byla nezbytná a že byly nutné i opakované výzvy k odstranění vad žádosti, neboť žalobci vždy požadované doplnění a úpravu projektové dokumentace, která musí být zpracovaná odborně způsobilou osobou, nahrazovali podáváním svých názorů a odůvodnění.

V replice žalobci se stanoviskem žalovaného nesouhlasili. V podání předcházejícím replice ještě žalobci upozornili na to, že žalovaný usnesením ze dne 5. 9. 2011 řízení ve věci znovu přerušil, a to z důvodu odeslání spisu zdejšímu soudu.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Podle odst. 2 citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

Z tvrzení žalobců plyne, že řízení, v němž je žalovaný nečinný, bylo zahájeno dne 19. 10. 2009 podáním žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby a vydání stavebního povolení. Tato skutečnost plyne i ze správního spisu, neboť z podání žalobců doručeného žalovanému dne 19. 10. 2009 je zřejmé, že žalobci tímto podáním žádali o zahájení obou řízení. Pro samotné zahájení řízení není podstatné, že k podání žádosti o stavební povolení žalobci nevyužili přesně určeného formuláře. Řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost (a to případně i žádost vadná) dojde věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (§ 44 odst. 1 správního řádu). Na samotné zahájení řízení již nemají vliv další úkony žalovaného učiněné poté; například odstraňování vad žádosti, či vydání usnesení o spojení územního a stavebního řízení. Bez vlivu v dané věci zůstává i podání žalobců ze dne 27. 7. 2010, které lze ve vztahu k zahájení řízení vnímat toliko jako doplnění původní žádosti o správnou formu. Bez významu ve vztahu k okamžiku zahájení řízení zůstává i to, že žalovaný v oznámení o zahájení řízení a v pozvání k veřejnému ústnímu projednání ze dne 20. 11. 2009 uvedl pouze, že byla podána žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby.

Podle ustanovení § 192 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů se na postupy a řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak. Jelikož stavební zákon ohledně lhůt pro vydání rozhodnutí nic nestanoví, uplatní se v územním a stavebním řízení lhůty pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 71 správního řádu.

Podle ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že v souzené věci, v níž bylo ve správním řízení zapotřebí nařizovat ústní jednání, lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí uplynula po 60 dnech od podání žádosti, tj. dne 18. 12. 2009. Jelikož žalovaný v této lhůtě v řízení neučinil žádný úkon, který by lhůtu pro vydání rozhodnutí stavěl (např. neopatřoval stanoviska dotčených orgánů, neodstraňoval vady žádosti, nepřerušoval řízení, apod.), je třeba vycházet z toho, že toto datum je určující pro počítání lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Přerušoval-li žalovaný řízení až poté, nemůže již tato skutečnost mít vliv na posouzení zachování lhůty k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, byť daným postupem žalovaného mohl žalobce být

ovlivněn ve svých úvahách o podání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Přerušením správního řízení však lze stavět toliko lhůtu pro vydání správního rozhodnutí, nikoli již lhůtu pro podání žaloby.

Žalobu proto v souzené věci bylo možno podat do 18. 12. 2010. Jelikož byla žaloba podána až 25. 7. 2011, je zjevně opožděná. Zmeškání lhůty pro podání žaloby, která je lhůtou propadnou, nelze pominout.

Krajský soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou odmítl.

Jakkoli to již plyne ze samotného posouzení včasnosti žaloby, považuje krajský soud za nezbytné znovu zdůraznit, že o žádosti žalobců o vydání rozhodnutí o umístění stavby a vydání stavebního povolení zahradních úprav, mělo být již rozhodnuto, a to pozitivně či negativně. Opakované vyzývání k odstranění vad žádosti v rozsahu, jak tak činí žalovaný, nemá ve správním řízení místa.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 soudního řádu správního tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dále rozhodl, že se žalobcům vrací zaplacený soudní poplatek v částce 1000 Kč (§ 10 odst. 3 poslední věta zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Soudní poplatek bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze k rukám jejich právního zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. ledna 2012

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Vlasáková